

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ СРБИЈЕ

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Београд, Трг Николе Пашића 13
Посланичким групама - свима

Поштовани,

У уторак, **04.06.2013.г.** Влада Републике Србије је усвојила сет „школских закона“, између осталог и Закон о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања (ЗОСОВ или познатијег по колоквијалном имену Кровни закон). Како Влада Републике Србије, а раније и ресорна министарства просвете и финансија нису прихватиле један број амандмана нашег и других синдиката, присиљени смо да покушамо овим путем, уз Вашу помоћ, променити, по нама катастрофалан по просвету, предлог члана **144.** овог Закона. Овом приликом поновићемо аргументацију због чега је Синдикат радника у просвети Србије (СрпС) био и раније и сада против тога да се мења спорни члан **144.** ЗОСОВ.

Елем, Министарство просвете је прихватило да се „старом“ члану **144.** који се састојао од само једног става „**Радни однос запосленог у установи престаје у складу са Законом, на основу Решења директора**“ додат други став (предлог Уније синдиката просветних радника Србије): „**Наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота**“.

Предлагачи новог законског решења имали су у виду да ће се овом мером у просвети ослободити **5.000-6.000** радних места, колико је процењено да има старијих колега који би у току наредне две године напунили **40** година стажа осигурања, али не и **65** година живота када би по сили (важећег) закона морали у заслужену пензију. Међутим, ако би се применили критеријуми из „новог“ члана **144.**, они би у години у којој су навршили **40** година стажа осигурања били пензионисани и не би им била остављена могућност да раде до пуних **65** година живота, што је до сада био случај. На тај начин би ионако велики број пензионера био увећан за **5.000-6.000** нових просветарских пензионера, а свима је добро позната чињеница да буџет и данас субвенционише готово половину пензија, чиме би се наметнуо нови притисак на буџет, а на другој страни би се на упражњена радна места довели нови извршиоци. Тачно је да би на тај начин било запослено **5.000-6.000** људи (да ли са целом или непуним нормом остаје да се види), а држава би морала два пута да „одреши кесу“ - и за новозапослене и за субвенције новопензионисаних који би, да није спорног члана **144.** став **2.**, и даље могли да раде до **65** година, поготово сада када им „над главом виси Дамоклов мач“ законске претње пенала, односно умањења ионако будуће бедне пензије од **6%** за сваку годину или **0,5%** за сваки месец за који оду у пензију (не

добровољно), а само због тога што нису испунили и **65** година живота. Ова казна за оне који имају пун радни стаж може бити још и већа ако се приликом нове измене пензијске легислативе уведе нова горња добна граница за пензионисање, о чему се већ увелико шпекулише у стручној и другој јавности.

Дакле, ако се усвоји ново законско решење, запослени који има, нпр. **40** година стажа и **62** године живота биће пензионисан, хтео то или не, а ПИО ће му убудуће исплаћивати пензију и која ће бити за **18%** мања зато што у тренутку пензионисања није испунио оба услова. При томе ће држава за новозапосленог морати обезбедити пуну плату и око **50%** пензије за новог пензионера. Тиме ће апсурд бити доведен до краја, јер ће запослени који је на време или чак пре рока дипломирао, запослио се на време и одужио дуг држави радећи пун радни стаж (**40** година), бити кажњен умањењем пензије. О „маћехинском“ односу државе према тим људима који су цео радни век провели на учитељском послу, испунили пун радни стаж за разлику од друге **2/3** пензионера који то нису, учећи друге свим оним вредностима које би требао имати оновремени човек и још једном повређивању њих од стране државе, нећемо овај пут. О бризи „социјално одговорне власти“ о „делатности од посебног друштвеног интереса“ писали смо и онако небројено пута.

Управо стога очекујемо да Ваша посланичка група, када то већ нису учинила ресорна министарства, ни Влада, поднесе амандман на овај члан Закона и из прагматичних разлога предложи народним посланицима да се важећи члан **144.** Закона о основама система образовања и васпитања не мења.

Уколико сматрате да је овај захтев потребно додатно образложити, остајемо отворени и за ту опцију.

С поштовањем,

Београд, **05.06.2013.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ и
члан Преговарачког тима СрпС

